

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕГЕН
ПРИВІТАВ
ВЛАДИКУ МСТИСЛАВА

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген, використовуючи нагоду 45-річчя єпископства, надіслав на руки Блаженнішого Владики Мстислава, Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА й діаспори, довгого й теплої листа, переплетеного словами святих отців і пригадок про зустріч у Білому Домі минулого року, під час якої Владика пригадавав Президентові ЗСА про терпіння українського народу, зокрема вірних обидвох Українських Церков під московсько-комуністичною домінацією.

При цій нагоді президент Р. Реген бажав українцям багато успіхів у започаткуванні великого всенародного Ювілею 1000-річчя Християнства в Україні і заявив,

що З'єднані Стейти Америки будуть далі змагатися за основні права людини, національну і релігійну свободу, і каже, що співпраця ЗСА із Советським Союзом не може бути повною без правдивої ситуації в СРСР. При цьому Президент покладається на відповідну точку Гельсінкських угод.

Сьогодні народи під советською домінацією, зокрема вірні українських Церков, продовжують платити віру своїх батьків, намагаючись на існуючу систему, — каже президент Р. Реген і висловлює надію, що 1000-річчя Християнства в Україні (в оригіналі Християнства в Київській Русі) скріпить надію в народі і спричинить до тріумфу духовних цінностей над матеріалізмом і тиранією.

СТВОРЕНО БАЗУ ДЛЯ СПІВПРАЦІ
В СИСТЕМІ ДЦ УНР

Нью Йорк. — У висліді цілого ряду ділових нарад консолідаційних комісій ДЦ УНР і КУППО в справі знаходження можливостей привернення консолідації політичних партій і організацій, обидві комісії досягли шляхом взаємних компромісів передумову і базу для завершення такої потрібної під сучасну пору єдності і співпраці самостійних сил в системі ДЦ УНР.

Ці передумови випрацювано шляхом устаткування декларації узгоджень і проекту змін Тимчасового Закону, які після одержання підтримки теперішніх членів УНРади шляхом референдуму мають бути прийняті черговою сесією УНРади і затверджені Президентом УНР згідно з Тимчасовим Законом ДЦ УНР.

Декларацію узгоджень підписали у четвер, 6-го серпня 1987 року, в Нью Йорку голова консолідаційних комісій ДЦ УНР і КУППО, проф. Іван М. Самійленко і д-р Зенон Гордиський, залучивши до неї узгоджений проект змін Тимчасового Закону ДЦ УНР. Після завершення референдуму будуть створені підготовчі і виборчі комісії, які мають закінчити свою працю до кінця грудня 1987 року згідно з розрахунком, щоб наступна 10-та Сесія УНРади і кінцеве завершення консолідації могли відбутися в першій половині 1988 року тобто в 70-ті роковини проголошення Української Народної Республіки Четвертим Університетом Української Центральної Ради.

Молода Капеля Бандуристів
виїхала в турне до Південної
Америци

Нью Йорк. — Молода Капеля Бандуристів, спонсорована Товариством Бандуристів, у четвер, 13-го серпня, виїхала в турне до концертів до Аргентини, Бразилії і Парагваю. Вони там дадуть концерти з нагоди 90-літнього поселення українців у Аргентині і 75-ліття М. Лисенка.

В Аргентині перший концерт відбудеться в Беріссі, біля Буенос Айреса, де поселилось найбільше українців.

Другий в Буенос Айрсі в головному театрі.

У п'онеділок, 17-го серпня, Бандуристи відлетять до столиці Міссіонес і виступлять в Посадос, а на другий день — в Обері одному з найбільших українських поселень, відтак в Енкарансіон, Парагвай і в Уграсу.

В Бразилії вони виступлять в Куритибі, Парана, Прудентополі і в Ріо де Жанейро.

На Союзівці розпочався вчительський семінар

Група учасників курсу на Союзівці.

Союзівка. — Тут на вакаційній оселі УНСОюзу у неділю, 9-го серпня ц.р., розпочався щорічний вчительський семінар, третій підряд, організований Українською Шкільною Радою та спонсорований Українським Народним Союзом.

За відомостями, одержаними від д-ра Євгена Федоренка, керівника вчитель-

ського семінару, цього року виклади триватимуть два тижні з символічним щоденним навчанням. У програмі включені переважно виклади з українистики, а саме: мови та літератури, культури, історії, географії та методики.

Крім вже згаданих серійних викладів, слід звернути увагу на тематичний виступ окремих лекцій. Д-р

СУДДІ В ІЗРАЇЛІ ОПРОКИДУЮТЬ ЕКСПЕРТИЗУ АМЕРИКАНКИ

Е. РОБЕРТСОН НАСТОЮЄ, ЩО ВИКАЗКА Є ФАЛЬШИВКОЮ

Єрусалим, Ізраїль (АНЧЕЙН, тел.). — Судді і прокуратура тут на процесі Івана Дем'янюка у середу, 12-го серпня, старалися примусити американську спеціалістку від документів Едну Робертсон відкинути свою аналіз мнимого виказки І. Дем'янюка з Травнівка, поновлюючи дискредитувати її кваліфікації і знання.

Головний суддя Дов Левін сказав, що Е. Робертсон не зуміла перевести аналіз чорнила і паперу на виказці і що вона не вміла оперувати відео-спектральним апаратом в ізраїльській лабораторії. Вона відповіла, що справді, таким інструментом вона не вміє оперувати, бо він дещо застарілий, але її в цьому виручили ізраїльські техніки, які на її доручення зробили експозитури із пачкою на виказці.

На зарядженні судді Д.

Левін цей інструмент привезено до судової залі ізраїльський експерт Бедалілі переробив аналіз виказки, як теж трьох нових виказок і шоферської виказки І. Дем'янюка. Виявилось, що кольори пачок на всіх виказках різняться, що мало б опровергнути твердження Е. Робертсон що тільки на мнимій виказці Дем'янюка є інші кольори. Прокурор Міхаель Шакед, який раптом виявився експертом-хеміком, сказав, що з бігом часу фарба на пачках могла розрідитись, інакше на папері, а інакше на знімці.

Е. Робертсон відповіла, що вона не є хеміком і що це тільки один фактор, а на документі є так багато нечистот і видимих пофальшувань, що його не можна уважати автентичним: три різні клеї, різні дірки на знімці, пофальшовані під-

писи, казки пінцети, брак дати видачі, наявні позначки розріджування, неспівмірні числа на знімці і на документах.

Суддя Левін признав, що це все можна бачити голим оком і не потрібно бути експертом, сугеруючи знов, що Е. Робертсон не є експертом такого калібру, як ізраїльські знавці, які свідчили для прокуратури. Але не згадав суддя, що всі ці експерти, під перепитуванням обидвох, також признали, що автентичність виказки є під сумнівом і не могли поминути ті фальшивки, на які вказала Е. Робертсон.

Тактика прокуратора Шакеда і судді Левіна була ясна — не тільки поставити під сумнів експертизу американської спеціалістки, але й відразу зробити заключення щодо автентичності ви-

казки. Наглядним трюком виявилась достава Шакедом якраз тепер трьох інших виказок, що їх з СССР привіз до Ізраїля американський мільйонер Арман Гаммер, і підступне внесення їх в документальну процесу власне під час перепитування свідка оборони.

В обороні своєї аналізи Е. Робертсон сказала, що вона вживала ті самі побільшені документи, що їх вживав свідок прокуратури Бедалілі і на них також фальшивки — ржу і клеї знайшла під підписом Штрайбеля і під пачкою, рідину до розріджування під знімку, відмінності в друку, несуміжні пачки тощо.

Переслуховання Е. Робертсон мало продовжуватися у четвер з можливим перепитуванням оборонця.

Журнал „Гласность“
може бути заборонений

Москва. — Газета „Вечерняя Москва“ опублікувала пачку на Сергєя Грігорянца, головного редактора неофіційного самвидавного журналу „Гласность“. Його автор, підписавшись псевдонімом, облився С. Грігорянца болотом, заявляючи, що той, мовляв, живе минулим, займається саморефлекцією, підслушує ся до західної преси.

У статті наводяться довгі уривки з зізнань свідків і фальшивих свідків під час розгляду судової справи Грігорянца в 1975 році, коли його обвинувачували у спекуляції творами мистецтва.

Сам Грігорянец викрив ці обвинувачення як фабрикацію КГБ, що мстило йому за те, що він відмовився

співпрацювати з „органом“. В статті ні словом не сказано про другий арешт Грігорянца в 1983 році, коли його обвинувачували в „анти-советській діяльності“. В лютому цього року Грігорянец був випущений на свободу разом з іншими політичними в'язнями, що було сприйнято на Заході як акт лібералізації советського режиму.

Після появи статті в „Вечерній Москві“ Грігорянец скликав пресову конференцію з журналістами, на якій, зокрема, розкрит псевдонім пачкивілля. Ним виявився кореспондент „Вечерній Москві“ Анатолій Русовський, який працює там уже 25 років. За цей час газета за

(Закінчення з стор. 4)

„Чи Дем'янюк стоїть перед
звільненням?“

Джерзі Сіті Н. Дж. — Під таким запитом-наголоском помістив західнонімецький щоденник „Дармштеттер Ехо“ репортаж свого кореспондента з Ізраїля Лашлоу Транковича та ще із підзаголовком: „Іван Грозний має шанси, але для ізраїльської громади це був би удар“.

У репортажі автор подас, що справді тепер можливості звільнення Івана Дем'янюка стоять непогано, тому що ціле оскарження його опирається в першу чергу на зізнаннях людей, які стараються пригадати

собі події з-перед 42 років. Далі кореспондент пише, що процес Дем'янюка від довгих місяців коїться по чуванням усіх ізраїльців, тому що і телебачення, і радіо передають безпосередньо перебіг процесу, так як це було у випадку Адольфа Аїхмана. Тому для публіки видється прямо неймовірно, щоб людина, яку оскаржують про таку жорстокість і мораль, як саме І. Дем'янюка, була при кінці звільнення як невинна.

Але, як пише німецький кореспондент, Дем'янюк гостро і консеквентно заперечує, що він був у Трєблінці. До того оборона Дем'янюка є тепер в „офензиві“, як подає Л. Транкович, тому, що після звільнення із посту головного оборонця Марка О'Коннора, оборону перебрав ізраїльський адвокат Йорам Шефтель, який є більше сприйнятливий для свідків. Його оборона спирається на тому, що Дем'янюк не був катом „Іваном Грозним“, а внаслідок жертвою советської інтриги тому, що він співпрацював з німцями після того, як попав до них у полон.

Німецький журналіст інформую, що адвокат М. О'Коннор часто своїми невідповідними питаннями викликає обурення так усвідомлює, як і судді, коли після повних потрясіння споминок свідків про жахливі переживання в концтаборі винищував їх без милосердя про такі подробиці як величчю ями, до якої кидали трупи, або про караску диму, що виходив із крематорію.

Л. Транкович вважає, що від часу коли Дем'янюк звільнився М. О'Коннор загальний настрій змінився. Рівночасно стверджує, що ізраїльські правники уважають присуд Дем'янюка лише на підставі утотоження його із „Іваном Грозним“, яке зробили свідки після довгих років, дуже а дуже важким завданням.

(Закінчення з стор. 3)

Новий кабінет в Італії здобув вотум
довіря у парламенті

Рим, Італія. — Новосформований уряд Італії на чолі з прем'єр-міністром Джованні Горія, 47-ий з черги після Другої Світової війни, отримав вотум довіря в спочатку в сенаті, а тепер в палаті громад. Прем'єром уряду є політик Християнсько-демократичної партії з молодшого покоління, але це ще не розв'язує, а радше поглиблює урядову кризу і кризу в самій урядовій партії, — кажуть політичні спостерігачі.

Єдиною надією на поліпшення ситуації є заповідження на весну 1988 року конгрес Християнсько-демократичної партії, на якому можна буде погодити, при добрій волі делегатів, існуючий спір. В протинному випадку урядування Дж. Горія буде дуже коротким, кажуть аналітики і особи добре поінформовані з відносинами в Італії. Якщо б таке трапилось, то не треба виключати участі комуністичної партії в Уряді, яка є другою по величині і силі політичною партією, хоч проти її участі в керівництві державою протидіають майже усі політичні партії, включно із деякими соціалістами. Беттіно Краксі вже від тепер погрозило, що його партія не братиме участі в коаліційному уряді, якщо до голосу будуть допущені комуністи.

Деякі провідні християнські демократи критикували Горію за те, що він за надто фаворизує соціалістів і республіканців, яким він залишив дуже багато місця для політичних маневрів в середині уряду, коштом членів своєї власної партії. Деякі провідні соціалісти лівого напрямку, які підтримують участь комуністів в уряді, заявили, що вони сформують ліву групу політиків, які працюватимуть в напрямі вилучення християнських демократів з коаліції і притягнення комуністів до конструктивної праці в уряді.

Прем'єр Дж. Горія планує в найближчому майбутньому виступити публічно на телебаченні з промовою до народу, у якій він шукає підтримки у виїмково тяжких хвилинах.

У СВІТІ

ДЖОНАТАН МАНН, голова Всесвітньої організації охорони здоров'я, виступив 11-го серпня ц.р., несподівано для багатьох захоронців і советських журналістів, на пресовій конференції в Москві і заявив, що советські власті занепокоєні поширенням АІДС. Турбота збільшується ще й браком відповідних протизаходів, яких не відчувається на Заході. Д-р Дж. Манн мав нагоду розмовляти із советськими лікарями, представниками міністерства здоров'я, фармацевтами і пересічними громадянами на вулицях Москви, а також з тими, які стояли в чергах, щоб отримати, зглядно купити, запобіжні засоби. Всі вони в загальному поінформовані із загрозливою недугою і роблять все, що є у їхніх силах, щоб її зловжити. Досі уряд СССР офіційно проголосив тільки чотири випадки захворювання на АІДС, хоч таких випадків напевно є більше.

НЕ ДОЛІТІВШИ до мюнхенського летовища, двомоторний пасажирський літак повною силою врізався в будинок гостиниці МекДоналда на передмісті Мюнхену, знищив майже цілковито будинок і зачепив переїжджаючий автобус. На покладі літака знаходились летун і тільки три пасажери. Очевидно, усі чотири загинули в катастрофі. У приміщенні МекДоналда було, згідно з інформацією поліції, не більше як 12 осіб обслуги і нестворене число гостей. Зачеплений літаком автобус спалахнув огнем і в середині згорів, але були тяжко попечені принаймні 15 осіб. Літак летів з Аугсбургу до Мюнхену. Разом з автобусом загорілись на вулиці також декілька легкових автомобілів.

АФАНСЬКИЙ ЛІДЕР НАДЖІБ, якого ніхто не бачив майже місяць часу відколи він виїхав на лікування до Советського Союзу, повернувся до Кабулу 10-го серпня, як інформую пресове агентство Ройтерс з Ісламабаду в Пакистані. Поінформовані особи і західні дипломати кажуть, що Наджіб конферував із советськими лікарями, а також відбув довшу зустріч з генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим. Як відомо, Москва шукає шляхів закінчення війни в Афганістані, яка увійшла вже в семий рік і немає вигляду, що її можна закінчити при допомозі збільшення війська.

СПІЛКА БРИТАНСЬКОЇ ПРЕСИ обвинувачувала газету „Дейлі Мейл“ в антисемітизмі. Причиною для такого обвинувачення була стаття у згаданій газеті, в якій групу біржевих брокерів названо „Кошер ностра“ по аналогії з італійською мафією „Коза ностра“. В обвинувачуючій заяві спілки говориться, що редакція газети не мала права нагадувати, що біржевими брокерами є в більшості люди єврейської національності. Представник газети відповів, що гра слів в тому випадку не мала нічого спільного з антисемітизмом, а автор статті хотів тільки розвеселити читачів.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАКЛИКАЄ КОНГРЕС
ДО СПІВПРАЦІ З АДМІНІСТРАЦІЄЮ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген, виступаючи перший раз після закінчення переслухання конгресовою комісією свідків, які мали будь-яке відношення до афери Іран-контрас, прийняв, очевидно, на себе велику частину вини за помилки високих речників Адміністрації в цій справі, категорично відкинувши натяки колишнього голови Крайової Ради Безпеки віце-адмірала Джана Пойтдекстера про те, що Президент не конче мусів бути втягнений в усі деталі продажу зброї для Ірану і перекіння частини фондів з цієї продажі на конто антикомуністичного руху спротиву в Нікарагуа і звинувачення, що не зважаючи хто займає це високе становище Президента країни, він в першу чергу повинен знати про всі потягнення його співробітників.

Крім того у своїй промові, яка тривала 16 хвилин і була передана з Овального бюра декількома телестанціями крайового засягу, президент Р. Реген висловив надію на відновлення конструктивної співпраці між Білим Домом і Конгресом, пригадуючи при тому, що він поробив далекодучі зміни на високих становищах у своїй Адміністрації, найменувавши до Уряду людей з доброю репутацією, ініціативою, широким політичним світоглядом, поміркованим у політиці й особистих відносинах тощо. Він мав на увазі в першу чергу шефа персоналу Білого Дому колишнього віце-президента Республіканської більшості в Сенаті Говарда Г. Бейкера, голову Крайової Ради Безпеки Френка С. Карлчука та інших.

На протязі чергових 17 місяців президентури Р. Реген мав в плані осягнути ще такі цілі: відновити давню політику співпраці з обидвома палатами Конгресу, не зважаючи на двоподіл між республіканською Адміністрацією і контрольованим демократами Конгресом; надіється на скорі під-

писання договору із Советським Союзом у справі зменшення всякої стратегічної зброї та відтягнення ракет середнього засягу з атомовими головками із Центральної, Східної і Західної Європи та зменшення всієї нуклеарної зброї принаймні на 50 відсотків в майбутньому; пропонувати Сенатові затвердити суддю Роберта Г. Борка на члена Верховного Суду; буде працювати в напрямі замирення на Близькому Сході; пропонує законопроект про збалансування державного бюджету, бо тоді можна буде говорити про витрати в поодиноких дільниках; слідкуватиме за розвитком мирного поладження конфлікту і громадянської війни в деяких країнах Центральної Америки, зокрема в Нікарагуа, дежави, яка недовтримала обіцянки відновити усі демократичні права в тій країні; розбудовує свою мілітарну силу за допомогою Советського Союзу і тому стала черговою базою для поширення советського експансіонізму в Латинській Америці; даватиме й далі допомогу для антикомуністів в Нікарагуа контрас, якщо справа не буде поладжена в мирний спосіб; допомагатиме усім народам, які борються за свободу і демократію.

В офіційній відповіді демократів сенатор Джордж Мічелл з Мейну заявив, що демократи, а головне демократична більшість в Палаті Репрезентантів і Сенаті, не дозволять на „втену“ Президента від відповідальності від, як він це назвав, „Іран-контра балагану“, але підкреслює, що своєю промовою Р. Реген відкрив широку двері для опільної співпраці між Урядом і Конгресом. Він також висловив переконання, що однією передумовою для такої співпраці є відновлення взаємного довіря, справованого на широті, справованні законів і опінії американського народу.

В АМЕРИЦІ

ПРЕДСТАВНИК ПРЕЗИДЕНТА, який минулого тижня відвідував Гаю, заявив у п'онеділок, 10-го серпня ц.р., що В'єтнам не має жадної контролю над будь-якими живими американцями в В'єтнамській війні. Всежтаки Гаю не заперечував можливості, що деякі американці можуть бути на терені південно-східної Азії та, що посилає свої зусилля щоб їх віднайти. Представник Джан Вессі, пенсіонований генерал армії та колишній голова об'єднаних штабів, відмовився від будь-яких коментарів.

У ІНДІАНОПОЛІСІ, Інд., де зараз відбуваються Пан-американські спортивні ігрища, відбулись антикубанські демонстрації, при чому демонстранти розповсюджували летючки. Дійшло до бійки навулачки. Всі ці події відвернули увагу від самих спортивних ігор та розлютили кубинців, які як виявляється, є більше зацікавлені у спортивних змаганнях, як у політиці. Місцеві поліційні власті мусили посилити охорону кубинських змагунів, а шеф місцевої поліції сказав: „Ми хочемо, щоб ці ігрища були спортивними змаганнями, а не політичним явищем“.

З ВАШІНГТОНУ повідомляють, що у вівторок, 11-го серпня ц.р., ЗСА переконувало Ізраїль, щоб він припинив продукцію літаків типу „Лаві“. Американська заява вийшла саме тоді, коли ізраїльський кабінет наближався до вирішення долі цього винищувача, який буде створений в більшості завдяки американській фінансовій допомозі. Винищувач виявився на багатодорожчій як Ізраїль припускав, „Беручи під увагу бюджетні наші та ізраїльський, ми віримо, що рішення Ізраїля зліквідувати „Лаві“ буде корисним для обидвох наших країн“, — заявив речник Державного департаменту Чарльз І. Редмен.

У ПОНЕДІЛОК, 10-го серпня ц.р., в місцевості В'єтнам Парк, Кольорадо, величезний валун, зрушений робітниками, що саме прочищували придорожні наслідки, скотився на дорогу і розторощив проїжджаючий автобус з туристами. Згинув шість осіб, а 16 було поранених.

НА РІЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ Американської асоціації адвокатів у Сан Франсіско, Лі Аякока, президент автомобільної фірми Крайслер заявив, що схильності американців до судових позовів, вправді здержує американську індустрію від ризиковості, а це впливає негативно на конкуренцію. Продовжуючи, Аякока сказав, що індустрія вже більше не карають за „велику безвідповідальність та нерозсудливе нехтування правил безпеки“, але карають за „деякі нормальні ризики, яких просто не можна оминати, виробляючи будь-які продукти“.

З САН-ФРАНСІСКО повідомляють, що тамошня електрична тими днями дізналась, що втрачає одного із своїх найбільших клієнтів-споживачів електрики, рафінерію Шеврона, яка вирішила продукувати свій власний електричний струм. Втрата таких клієнтів як індустріальні фірми примушує електричні підприємства ціни на електричний струм мешканцям округам та малим підприємствам.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-8964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Загрозна ситуація на Сході

Під Сходом в даному випадку треба розуміти обшир Перської затоки. Від часу В'єтнамської війни не було випадку, щоб Америка зосередила на будь-яких водах таку велетенську морську силу, як тепер. Від малих швидких моторових патрульних човнів почавши до лінійних кораблів, літаконосців і гелікоптероносців включно — разом коло 25 морських одиниць з кругло 20 тисячами моряків, не рахуючи морської піхоти, кількістю якої засекречена.

До тієї американської морської збройної сили приєдналися ще три англійські фрегати і чотири французькі військові кораблі та морська фльота Савдійської Аравії.

Зосереджено таку могутню збройну силу після того, як речник уряду Ірану заявив, що американський прапор на нафтоналивних кораблях Кувейту не відстрашить Ірану від ведення "святої війни" проти Америки. Поважний і завжди добре поінформований ілюстрований американський тижневик "ЮС Нью енд Ворлд Ріпорт" з датою 17-го серпня ц.р. твердить, що американські державні керманічі з президентом Роналдом Регеном на чолі не передбачили всіх можливостей, які можуть виникнути в наслідок рішення "виписати" Кувейтські американський прапор для його 11 танкерів, що мусять переплисти смугу, яку Іран проголосив, як "воєнну" з загрозою нищити кожний корабель, що там появиться.

Американські керівники завжди зберігали принцип свободи мореплавання по всіх відкритих водах світу і в ім'я того принципу, як також для маніфестації своєї "присутності" на шляхах, що ведуть до Індійського і Тихого океанів, втримували там свої морські бази з військовими кораблями. Але не передбачили, що фанатичний ненависник Америки, диктатор Ірану аятолла Хомейні вбачає в американському прапорі на танкерах Кувейту виклик ісламів. Годі було теж передбачити, що ісламські фанатики Ірану запланують велику ворожу Америці демонстрацію з нагоди паломництва до святого для мусулман міста Мекки на території Савдійської Аравії. З'явилось там в цьому році один мільйон мусулманських паломників. Між ними було коло 125,000 іранців, з яких велику більшість становили члени "Революційної гвардії", яка становить кістяк іранської військово-поліційної сили.

В останній демонстрації у Мекці поліція і військо Савдійської Аравії старалися розпороти членів забороненого походу спершу слезоточивим газом, опісля стрільням у повітря та врешті стрільням у величезну юрбу фанатиків. Згинули 402 особи, у тому числі 275 іранців. Режим Хомейні негайно проголосив, що найбільш винувата у тій масакрі Америка, "країна диявола". Збройні сили Ірану мінімальні: 50 застарілих літаків, три ніщильники, чотири фрегати, два невеликі корвети, 30 швидких патрульних прибережних моторових човнів із залогом з "революційної гвардії". Загроза існує саме від отих малих моторових човнів з одноособовою залогою, що її становлять самогубні "камікадзе" на зразок японських самогубних летунів, та від численних водних мін. Зрештою, Іран може боротися тільки терористичними актами — проти американських амбасад у широкому світі та на терені самої Америки.

Секретар Департаменту оборони Каспар Вайнбергер заявив коротко, що на кожну ворожу супроти Америки іранську дію буде негайно відповідна американська відповідь. Наче для перестороги Іранові, з одного американського військового корабля вистрілено вже дві ракети, коли на свіді показався іранський літак. Його не поцілено і можна догадуватися, що це зроблено зумисне. У стан поготівля поставлено весь американський оборонний апарат. ЗСА не можуть тепер завернути назад — це, особливо в очах мусулманського світу, було б "втрата обличчя". Америка діє у тісному порозумінні з західними альянтами і мусить теж мати на увазі, щоб не створити в обширі Перської затоки пустку, яку негайно виповнить би Советський Союз. Америка мусить теж зберігати вірність тим арабським малим державам, які є сіпю в оці іранських релігійних фанатиків. Не виключено, що цей період напруження і зарозуміння і що настане знову відносний мир і спокій. Хоча в американському політичному світі є "лісники", які панічно бояться "другого В'єтнаму", тепер навіть ліберальні демократи признають, що треба зберігати єдиний фронт уряду, Конгресу і цілого народу.

Реформи і "гласність" Горбачова викликали все такі певні розворушення громадськості в СРСР. Починають дискутувати чи навіть критикувати, хоча, правда, дуже обережно, не знаючи сьогодня, чи справді прийшла якась лібералізація, чи вона тільки на показ і хто занадто почне критикувати, того за деякий час потягнуть до відповідальності.

Найменше реформи Горбачова стосуються національних питань. Лише кримські татари спробували подемонструвати в Москві і добились побачення з Громиком, але нічого конкретного не осагнули. Натомість інші "націоналі" зовсім не рухаються. В Україні нібито загроженой обережності про права української мови, навіть знято заборону з деяких видань, але більшого вияву якихось вимог в національному питанні не видно. Чи українці особливі недовірою ставляться до всіх лібералізаційних починань советського провладу, чи може панує в Україні ще й досі велике пригноблення з уваги на Чорнобиль.

У двадцятих роках Україна ставила найбільший спротив тим порядкам, які

М. Платковський

ЯК ДОВГО ШЕ МОВЧАТИМУТЬ В УКРАЇНІ?

Москва запроваджувала в усіх закутках своєї імперії. До року 1927, а може й до 1929 року в Україні це відбулося повстання й окремі повстанські загони оперували майже по всій українській території. Про це писала советська преса тодішнього часу, не приховуючи, що влада має багато клопоту з "бандитами". Цей повстанський рух під гаслом національно-визвольного визволення був досить сильним. Але він був згорі засуджений на знищення, бо не було централізації цього руху. В роках 1919/20 окремі повстанські відділи, що в багатьох випадках нараховували по кілька тисяч воїнів, не приєдналися під єдине командування регулярної армії Української Народної Республіки. Воїли оперували окремо і були "самі собі панамі". В подальшому там більше було також або й неможливо зійтися до купи і створити єдину міцну військову силу, хоч в цьому напрямку і були спроби. Отож,

повстанський рух двадцятих років згинув, бо його ініціатори поодинокі військові відділи московських бо- лшевиків.

Пізніше большевицький терор так посилювався, що не можна було й думати про сильний спротив, а голод 1932-33 років зламав остаточно силу національної опозиції в Україні.

Що ж маємо тепер? Чи українці на батьківщині відчують, що терор тільки зовнішньо ніби трохи при- тупився, але хоча спроба відвертого спротиву буде криваво здушена спеціальними формациями КГБ? В кожному разі ми не чуємо тепер про якісь більш-менш сміливі вимоги, як це було, наприклад, в 60-х роках, з винятком хіба Вячеслава Чорновола, який у зв'язку з "гласністю" в СРСР домагався прав на дискусію в справі національного питання. ("Свобода", ч. 150 з 7-го серпня на підставі повідомлення із ЗП УГГ). Тоді дисидентський рух було

здушено в зародку і сорти українських патріотів по-мандрували на заслання, хоч їхні вимоги були ставлені в межах міжнародного по советських конституцій. Але конституції існували тільки для гарного зовнішнього вигляду, а насправді була безогляда тоталітарна система. Можна припустити, що нинішні реформи, "гласність" і лібералізація — це все тільки на показ, але ніхто не має права повірити в гарні слова Горбачова і почати домагатися справжніх полетів і нового курсу в національному питанні.

Ми не вірили і не віримо колись у "хрущовську", а тепер Горбачовську, "лібералізацію". Ціла система в СРСР незмінно диктується. Лише повний упадок комуністичного режиму і розвал московської імперії може принести зміни. Зміни, які для українців означатимуть змогу відірвання від Росії і відновлення своєї вповні суверенної держави, як то було за Ілювання Української Народної Республіки. До цієї саме майбутньої згоди мусять готовитися українці на батьківщині й українські патріоти, що перебувають у диспосі.

Хвель Прочуханець

Зайві руки

Здавалось б, мати-пророда обділила всіх по справедливості двома руками, а воно, бачите, і так, і не так. Рівно по дві руки мають всі люди, а справедливості в тому голому факті стільки, скільки в комуністичному суспільстві, де буцитьто всі люди рівні. Бо, як знаємо, руки бувають різні. Для недовірливих я тільки одним-подином наведу тут дуже обмежену кількість прикладів, не силкуючись на їх обговорення.

Руки бувають: золоті, умилі, роботящі, шедри, певні, віддані (обов'язково разом з серцем), розведені, сверблячі, заломані, липкі, голі, умиті...

Можуть бути руки: порожні або повні, важкі або легкі, зв'язані або розв'язані, короткі або довгі, чисті або нечисті, надійні або ненадійні...

У житті можна не раз зустріти таких, що мають дві ліві руки, але набагато трудніше натхнутися на когось з двома правими руками.

Рукам присвячено багато приповідок, приказок, сенсень. От хоч би така наша: "Своя рука — владика", або китайська: "Цілуй руку, яку не можеш відкусити".

Цей теоретичний вступ про різновиди рук потрібний мені був для того, щоб читачеві важче було повірити, що можуть бути зайві або "лишні" руки. А зайві руки зустрічаємо на кожному кроці в американських, а також у заміриканізованих українських мужчинах.

В Америці мужчина вживав рук завжди при веденні улюбленого авта, та подекуди — під час праці. В інших моментах життя він не знає, що з руками робити. Вони йому просто заважають.

Тому що газета українська і деякі американські українці, мабуть, її читають, я обмежуся в основному до обговорення питання зайвих рук тільки у тієї категорії мужчин.

Отож зайвість рук, яку відчуває кожний американець, а разом з ним кожний американський українець, протягом більшої частини дня проявляється в тому, що одну, а то й обі руки перекидає він у кишенях власних штанів. У змисовому викиді це явище можна спостерігати в обидно пору, коли мужчини повертають з полуденка до праці. Коли, за першим разом, я дивився на це просто як на веселе видовище. Наступного разу, коли це вже не було для мене новинкою, по спосіб тримати руки в кишенях я почав забавлятися відгадуванням службового становища окремих людських екземплярів, але скоро дійшов до висновку, що важко тут буде встановити якісь корелції. Шкорше можна було б пов'язати спосіб тримання рук в штанах з характером людини, або з актуальним самопочуттям, яке викликала з'ява стравна або свідомість повороту до любовної або

Андрій Бук

ДО 20-РІЧЧЯ ВІДХОДУ У ЗАСВІТІ СВ. П. ПРОФ. Б. ЗАГАЙКЕВИЧА

II.

старшого сина Володимира збиралося несподівано без відомості Б. Загайкевича і його родини, понад 30 осіб, щоб привітати свого улюбленого професора з днем іменин і народження та побажати ще довгих років життя. Була це називали зворушлива хвилина, коли до простої кімнати, виповненої вщерть колишніми учнями і громадянами Перемишля, привели знеможеного тілом, але міцного духом думкою "Г жалобного" пріци для народу Ювілята. В оченні дітей, внуків, ближчої і дальшої родини вітали Ювілята ред. В. Кацмар, ред. П. Ямник, Е. Стахів і А. Бук, який вручив Ювілятові китцю жовтих рож і подарунок від присутніх. Зворушений численною громадою колишніх учнів і знайомих та многократним многолітством, Ювілята на кожний привіт кивав репліки, розповідаючи багато цікавих епізодів зі свого життя і праці, а зокрема професури.

З нагоди 80-ліття, 19-го лютого 1967 року у Кремені, Н. Дж., в домі най-

скромної людини. Перед другим приходом большевиків с. п. професор Б. Загайкевич покидає Перемишль назавжди. Всестороння праця на еміграції у Празі, Відні і Берхтегасені (голова таборової ради, управитель Торгової школи), вікни виїзд за океан до вільної землі Вашингтона, де в 1930 році активується у національно-культурному, громадсько-літературно-науковому тоді. Як діяльний член УВАН і НТШ, послався себе регіональним виданням, де є "хоча б енциклопедією" і служить порадами та помагає майже усім регіональним видавництвам. Редагує, як голова Редакційної комісії, книгу "Перемишль — західний бастион України" і залишає грядущим поколінням цінний свідок про княжий город Перемишль, а останні роки свого трудовитового життя працює над виданням "Лемківщина".

Людмила Волянська

КНИЖКА ЛІКАРЯ — ГРОМАДЯНИНА

Краще, якщо на книжкову появу реагується відразу по її виході в світ, як, зрештою, так само швидко слід реагувати і на всі інші прояви нашого культурного життя, чим будуть театральні виставки, чи фільми, платівки чи образотворчі виставки тощо. Але є в пізнійшій згадці теж своя логіка. Не всі відразу довідуються з преси про певну книжку, що появилась, бо не кожному потрапить тоді така рецензія, а по бібліотеках, що їх у нас нема, не легко натрапити якраз на ту саме публікацію. Тож не пізно і про одну спеціально цікаву мені книжку дещо сказати, хоч вона вже дворічного віку.

Книжка ця цікава мені і через понад 30-річне знайомство з шановним автором і через те, що ця ціна праця нашого лікаря-громадянина повинна стати заохотою для інших лікарів (з них і з моєї родини) довести свою принагідну письменницько-журналістичну працю до завершення — опублікування книги зі свого доробку плюс спогади, як це зробив автор 352-сторінкової книжки "Такі то в нас життя" д-р Михайло Лоза, визначний громадянин і лікар із Сиріаків, Н. Й.

Про цю книжку є за цей час сім рецензій, а може й більше, але якраз сім ось лежать переді мною. Серед тих, що відгукнулися, відомі українській громадці імена — фахівці своїх ділянок, які знають, що воно говорять. Тут є політик і публіцист Ярослав Гайвас, письменниця і поетка Леся Храплива, журналіст і публіцист Іван Кедрина, літературознавець Михайло Лоза (двічі), лікар-редактор Павло Джула, журналіст А. Волинець і лікар-редактор Роман Осінчук.

Усі підкреслюють цінність книжки "Такі то в нас життя", як документу доби. Леся Храплива-Щур каже: "Але не можна не доцінювати і вартості цього твору, як документу доби. Книжка жива актуальністю подій, які описує, настроями, які віддзеркалює. Все це діялося, вчора, у п'ятдесяті, шістдесяті, сімдесяті роки. Читаємо там, що "вбивші бл. п. Степана Бандери не викири", хоч автор, зрозуміло, безпомилково казує, що стоїть за цим бивством. Читаємо про замігання за пам'яті Т. Шевченкові у Вашингтоні, про посвячення храму Святої Софії в Римі, про "сердиту молодість", яка теж доскоди вже дещо поінакала. Недаве минуло, але з дуже великим впливом на сьогоднішнє. І добрий причиною до його зрозуміння".

Про думки автора, — він бо не тільки реєструє побачення й пережиття, але й дає глибокий погляд на те, що бачив, вона пише, що вони: "обдумані й зрівноважені, але стійкі і відважні, не зважаючи на те, чи хтось із них доводив".

Автор заступає українську "рацію стану" у всіх ділянках. Читачеві, що йому небайдужі затеркнені в книжці проблеми, стає якось легше на душі, що може цілком ідентифікувати свої погляди з авторовими. Що може шукати в нього опору проти сумнівності й неозначеності сучасного життя", наголошуючи, що в книзі все опрацьоване старанно і з добрим журналістичним вмінням, де з кожного слова, пробивається світлогляд типового благоговітного християнина-католика, українця-державника і соборника, "без краплі облудли". Його погляд на те, що насправу добуття Києво-Галицького Патріархату, чи на необхідність збереження української мови в Церкві та в житті, чи на наше положення й зобов'язання супротив наскороної України, чи на проблеми охорони здоров'я однієї людини і народу, завжди підкреслено здорові й конструктивні.

Водночас д-р Михайло Лоза — людина незвичайно скромна. Ось в листі до авторки цієї статті він писав: "Видав я її у малому накладі (300 примірників) не для марноті слави, ані для лакеїства — матеріального збагачення, але думаю, що вона буде корисною для тих, хто її буде читати. Коло 100 примірників розіслав даром, коло 100 вислав до книжкових... і коло 100 лежать у мене в гаражі... Хотів би я позбутись решти книжок, тому захи-кав їх книжкою інформую, що книжки є ще до набування у мене". І подаю в листі адресу: 215 Ludden-Pkwy, Syntakase, N.Y. 13219.

А ось другий не менш цінний відгук на книжку ред. Івана Кедрина, що була поміщена в "Вісник" по виході книжки в шоденникові ч. 200 з 1985 року. Критик-рецензент після докладного обговорення різних аспектів цієї збірки спогадів, промов, есеїв, коментарів та вибраного про охорону здоров'я дає позитивну оцінку книзі д-ра Лоза, що запозичив прогалину в українській Мемуаристичній і документальній діяльності професійних колег автора — українських лікарів, що таких збірників власної доволітної творчості по собі не залишили, а дозволили часто-густо цінному письменницькому доробку пропасти. Ред. Кедрина каже: "Д-р Михайло-Лоза (і д-р Роман Осінчук у Вступному слові) правильно картає свої професійні колег, що так мало залишили в пам'яті, і правильно зроби, що дав нам збірку своїх власних спогадів, промов, есеїв, коментарів та статтей, написаних про охорону здоров'я. Коли д-р Михайло Лоза зберіг те все, що написав і що промовляв, то це свідчить про гарну рису його владі: людини дуже совісної, солідної і відповідальної. Таким він, теж виявляється по суті у своїх коментарях на теми широкого діапазону. Його цікавить література, громадсько-політичне життя, він активний в мирянському патріархальному русі, він простодільний у своєму патріотизмі: націоналіст, він має сантимент до "Пласту". Його цікавить проблема мови. Водночас він — людина скромна і це теж видно у стилі його писань. Нема там напухості і захопання у фрази, а є совісний підхід до кожної теми і видно підготовку однією до писаних статтей, як виголошення промов". — Продовжує ці

роздуми ред. І. Кедрина інший вдумливий рецензент, відомий український діяч і публіцист Ярослав Гайвас, кажучи: "саме виступи на радіо належать до найкращих і найхарактерніших. Короткі, по-майстерному скомпоновані виступи ці, мають те все, що найсуттєвіше й найбільш потрібне для таких виступів, розчислених на широку українську громаду, а навіть у якійсь мірі на неукраїнців. Прямо дивно стає, що керівники українських радіопередач на терені ЗСА і Канади так мало використали такого достояння до їхніх потреб майстра".

Звичайно, це не весь письменницький доробок д-ра Михайла Лоза. Це лиш вибірка з його великого запасу його писань, але єди, на ці 300 плюс сторінок, увійшло те, що автор уважав найбільш вартим утримання. З ним нема що сперечатися, але варт би побачити ще й другий том, подібний до першого, де знайшлися б ті речі, що їх упорядковуючи, викинув сам автор, не без поради покійного вже тепер його швагера ред. Антона Драгана.

Троє згаданих рецензентів звертаються до українських читачів, щоб купили собі книжку (ціна 20 доларів), особливо ті, "кому частіше приходить виступати на нашому громадському форумі", бо навчальні і тут короткі ядерні статті, "посмертні згадки і промови на різні-різні теми (література, мовні справи, громадсько-політичне життя, мирянський патріархальний рух, українська мова, Пласт, УСМ-у, охорона здоров'я, чи підсвідомість відносин). Такі виступи д-ра Лоза, — пасав Ярослав Гайвас, — пояснюючи: дуже корисні, бо "Тематика виступів і писань багата, можна сказати, — багата як саме життя. Великі національні річниця, великі постаті-нашого минулого, найактуальніші проблеми сьогодення, діяльність наших організацій, політичних і громадських формацій у вільному світі, навіть похоронні промови — все це написано ширим словом, спокійно, драматично, продумано до кінця. Але не тільки ширим словом. У виступах д-ра Лоза, у його писаннях є глибока думка, широкий погляд на життя і великий життєвий досвід. А це все дає велику перспективу, що дає бачити справи і проблеми в їхнім пов'язанні з цілістю життя і в їхніх наслідках".

(Закінчення на стор. 3)

СВІТОВИЙ РИНОК продажу картин, дорожніхностей, ювелірних виробів та манускриптів на ліцензії перешов всі дотеперішні мей. Зростаючі ціни дуже турбують музейні власті, які бояться, що це унеможливить музейні закупівельні вартісні речі. Аналітики приписують це явище великій кількості валют, яка є до диспозиції міжнародних торгівців мистецтвими творами та інших дорожніхностей.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Кінсі і виїжджає на виклики додому.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб лосі і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім договором.

Адреса у Мангеттені: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375
Адреса у Кінсі: 630 5th Ave., Room 1803, New York, N.Y. 10020
(718) 459-0111

ЗУСТРІЧ ОДУМ-У США І КАНАДИ
З УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНСТВОМ

ПРИСВЯЧЕНА

Рівноапостольному Князеві ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ

відбудеться від 4-го до 6-го вересня 1987 року на оселі ОДУМ-У, "УКРАЇНА" біля Лондону, Канада

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

П'ЯТНИЦЯ, 4-го вересня: 8-ма год. веч. — Товариська вечірка молоді
СУБОТА, 5-го вересня: Міжконтинентальні спортивні змагання молоді
ЦЕЛОПДІННА КОНФЕРЕНЦІЯ
1-ша сесія: 1:30-2:45 год. по обіді — Яке завдання української діаспори?
2-га сесія: 3:00-4:15 год. по обіді — Яке завдання ОДУМ-У?
О 6-й годині вечора в залі оселі ОДУМ-У, "УКРАЇНА"

БЕНКЕТ І ЗАБАВА
Доповідаччями будуть: Наталка Павленко і Тарас Ліщина

НЕДІЛЯ, 6-го вересня:
10:30 год. ранку: Служба Божа
12-та год. дня: слово голови ЦК ОДУМ-У Оп. Пошиваника
Дефіляда одумівської молоді
12:30 год. дня: Спільний одумівський обід
2:30 год. дня: КОНЦЕРТ одумівських гуртків самодіяльності
Дефіляда та концерт призначено на вшанування основоположника і Почесного Члена ОДУМ-У святої пам'яті Івана Павловича Багряного, з приводу 80-річчя від дня його народження. Доповідь про життя і творчість поета виступить перед концертом О.П. Кошовий.

— **ВЕСЕЛА ВІТРА** —
ЗАКЛИКАЄМО УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ДО МАСОВОЇ УЧАСТІ

КОМІТЕТ

- Телефон голови Комітету зустрічі Віктора Педенка (416) 889-0840.
- Звертайтеся також за інформацією до місцевих голів філій ОДУМ-У і ТОГ-у
- Квитки на бенкет і забаву замовляти в Івана Данилюченка (519) 686-4065.
- За додатковими інформаціями в справі нічлігів звертатися до Бориса Яремченка (519) 881-7488

„Помилуй мене, Боже, з великої Твоєї милости“

Концерт добирав до кінця. Мінливі настрої, експресія, динаміка. Не мінливі тільки релігійна тематика, яка в „Покаянні“ стає стійкою молитвою, що в ній Артем Веделю відкриває глибину душі сповненої покорі й благання Божої ласки і милосердя. І нам, які співаємо, здавалося, що всі ці ласки благословляють, і що наша молитва, виявлена співом, скорше діяла до Всевисшнього.

Успіх кожного концерту залежить від реакції публіки. Мінливі настрої, експресія, динаміка. Не мінливі тільки релігійна тематика, яка в „Покаянні“ стає стійкою молитвою, що в ній Артем Веделю відкриває глибину душі сповненої покорі й благання Божої ласки і милосердя. І нам, які співаємо, здавалося, що всі ці ласки благословляють, і що наша молитва, виявлена співом, скорше діяла до Всевисшнього.

Мова тут про Митрополитський хор, про його диригента Михайла Дяблугу, який зміє полонити хористів, вливаючи в них свій запал і охоту до праці, та про піаністку хору Талю Мазурок-Рей, Познайомити супровід і велику поміч при розумуванні матеріалу на пробах.

Концерт клясиків української церковної хорової музики з творів М. Березовського, А. Веделю, Д. Бортнянського і сучасного композитора А. Гнатюка, доповнений фортепіанними творами В. Барвінського, Д. Бортнянського, Л. Ревуцького і Ф. Ліста, що їх блискуче виконала мисткиня Ірена Пелеш-Зварич, дав ефектну цілість. Концерт відбувся 31-го травня в ц.р. в Українському Освітньо-Культурному Центрі у Філадельфії і був присвячений Ювілею Тисячоліття Хрищення України. Від хору — сердечна подяка нашому диригенту і піаністці за працю з нами, та піаністці-солістці за збагачення нашої програми. Перед нами дальша праця в недалекому часі: концерти в церквах, участь у великих концертах у Вашингтоні і Римі в 1988 році. Докладемо всіх старань, щоб наша праця увінчалася успіхом в часі ювілейних святкувань Хрищення України.

Ірина Райнер

Д-р Ю. Колос — новий український дантист

Кінець кожного навчального року у вищих школах ЗСА знаменується новим для ростою українських професійних сил.

Цей зріст безупинно збільшує потенціальну вагу українців в американському суспільстві і есентуально виступає в них на впливові становища.

Досвід вчить, що найбільш успішними етнічними групами в ЗСА є ті, що мають найбільший відсоток професіоналізму в усіх ділянках громадського і господарського життя. Збільшується кількість лікарів, дантистів, правників, інженерів, економістів, професійних військових, які вибиваються на керівні і відповідальні посади.

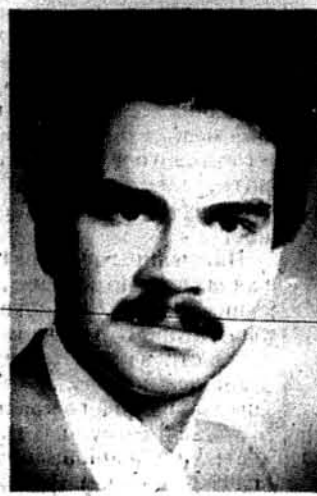
Цього року до лав українських професіоналістів приєднався Юрій Колос. Він закінчив дантистичну школу університету Алабами, де дістав звання ДМД (доктор дантистичної медицини) і, як один з кращих студентів, був включений до списку декана (дівісі) та нагороджений окремою грамотою як найкращий студент своєї класи по відношенню до реставрації зубів.

Юрій Колос є сином Івана та покійної Ірини Колосів. На привеликий жаль, доля не судила Ірині Колос зазнати радості з успіхів її сина. Любляча і улюблена мама, Ірина Колос, передчасно померла у 1986 році. Це вона, разом з батьком, докладала всіх зусиль, щоб їхній син не втратив віри і національного почуття своїх батьків та осягнув професійної мети. Юрій виріс саме таким зразком сина, свідомим членом українського суспільства.

Народився Ю. Колос у Вашингтоні, Д. К., де він відвідував школу українознавства та закінчив 11-ту класу Такого середньої школи в Мериленді перед тим, як його батьки вирішили переїхати до Голлівуду, Фл., на постійне замешкання. У Голлівуді він закінчив школу, після чого вступив до університету Міамі і закінчив його з званням бакалавра з хемії. Після цього два роки вчився в дантистичній Школі Емورى університету, а потім перейшов до дантистичної школи університету Алабами, яку закінчив цього року з великим успіхом.

Парафіяні православної церкви св. Миколая в Міамі на чолі з настоятелем о. протопресвітером Степаном Біляком тепло вітали Юрія з успішним закінченням школи і одержанням звання доктора та середнього бакалавра йому багато щастя і успіхів у праці.

Юрій планує працювати у Флориді, зокрема, там, де є українська громада.

Д-р Юрій Колос

Успіхи нашої молоді

З присмітливою читачкою на сторінках української преси, що наша молодь — наша майбутня праця над собою і здобуває мрії свого життя. Нелегко є осягнути наміченого, бо воно вимагає труду, посвяти, жертвенності та великої праці. Ті, що перейшли цей етап життя знають, як тяжко нині є переборювати труднощі. Однак завершенням цієї праці є осягнення того, про що людина мріяла і до чого систематично працювала. І так, в ряді професіоналістів вписався Петро Андрій Михайлів — доктор дантистики.

Вже від молодих літ учителі зауважали його здібності. Петро закінчив народну школу в Вулсайд-Кінсі. Завдяки здібностям він дістався до середньої школи Стайвезант, яку закінчив з відзначенням і дістав стипендію Рідженс. Вступивши на студію Колумбійського університету, він далі здобував наукові знання. У червні 1981 року він закінчив Колумбійський університет з подвійним дипломом бакалаврату з біології і психології.

Свої дантистичні студії він почав у Нью-Йоркському університеті і 5-го червня ц.р. одержав диплом лікаря дантистики. Під час церемонії академічної градації в Лінколн-Сентер — Аліс Тулі Гол, де взяло участь 131 градуант Нью-Йоркського університету школи дантистики, д-р Петро Михайлів одержав відзначення від Академії загальної дантистики. Цю нагороду вручають тільки тому студенту, який виявив високий рівень знання теорії і практики та вказує на успішне продовження дантистичної практики. Він був також одним з нотируючих студентів дантистики, який одержав відзначення „Бернард Е. Рудер“ за професійну працю в лікуванні ротових хвороб та провадження дантистичної практики.

Північно-східна Асоціація дантистів також відзначила його за талановиті знання. Під час студій в Нью-Йоркському університеті Петро був одним з 16 студентів, яких прийняли до товариства „Омикрон Каппа Юсілон“. Тільки найбільш талановиті студенти дістаються до того престижного товариства, яке відкриває двері та можливі вості в академічному суспільстві дантистики. Закінчивши студію дантистики з відзначенням та різними нагородами, д-р П. Михайлів відбудуватиме резиденцію в „Лонг-Айленд-Джуніоспіталі“, а в будучині планує відкрити свою практику дан

Д-р Петро Михайлів

тистики і хірургії ротових хвороб.

Присмітно відзначити працю молодого людини, яка здобула великий ступінь не лише в американському середовищі. Діставши підставу виховання в українському дусі від своїх родичів Ольги і Богдана та діусу Володимира і бабці Софії, Петро включився в організацію української молоді — Пласт, де він безжурно провадив свої юні роки на новачких та юнацьких вишкільних таборах, а відтак продовжував пластування як багаторазовий учасник і член провodu та інструктор на спеціалізаційних спортивно-вишкільних таборах (СВТ). Він є абітурієнтом школи українознавства в Нью-Йорку, активним членом Загону „Червона Калина“, а також членом 194-го Відділу УНСОЮ.

Петра цікавить мистецтво, фотографія, копаний м'яч (колишній член юніорської команди УСК-у), лещата і підводне плавання.

На професійному полі Петро є співавтором наукової праці „Шір бандстрент оф глес айнумер матеріалс“. На підставі цієї праці Нью-Йоркський університет дантистики почав вживати цей новий матеріал. У листопаді минулого року під час конвенції Нью-Йоркської дантистичної асоціації в „Джекоб-Джевіс-Сентер“ Петро викладав про нові матеріали та методи лікування ротових хвороб.

Як бачимо д-р Петро Михайлів вже має за собою гарні успіхи. І певний, що його будучність вестиметься успіхами не лише в його професійному житті, але також в житті української громади.

Ми всі, разом з його дружиною Белиндою, родиною і друзями бажаємо йому щастя, здоров'я і успіхів та задоволення в житті та праці.

Д-р Юліан Гной

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІАРШИЙ ФОНД зложили:

V-87

200.00 дол. — Марія Лисак Петришин (переспала Дарія Кузик);
по 100.00 дол. — Софія Андрушків; Андрій Турчин (у пам'ять дружини); д-р Александер Біланюк, б. д-р Р. Турковик (журенний гонорар);
75.00 дол. — Збірка УПТ-ва в Баффало, Н. Й. (додаток до збірки 1986);
65.00 дол. — Анна Варчак;
50.00 дол. — д-р Роман Кравчук;
по 25.00 дол. — Юрій Бачинський (замість квітів на могилу бл. п. Степана Зубала), Іванна Блага, Станіслав А. Березуля (в пам'ять бл. п. Теодора Гелемеля), Богдан Демичук, Орест Колпунюк;
по 20.00 дол. — Роман Завицький, І. Підгірний, Іван Запалюх, П. Во Кундеревич;
15.00 дол. — Кароліна Конрад;
по 10.00 дол. — Іван і Марія Гумрескі, Йосиф і Варвара Швед, Микола Маслий.

Датки на Патріарший Фонд в пам'ять бл. п. Романа Цюлька в Баффало, Н. Й. — передала Люба Цюлько, зложили:
по 100.00 дол. — Люба Цюлько і Діти, Анна, Андрій і Астрід Зав'яз;
60.00 дол. — Іван і Стефанія Цюлько;
по 50.00 дол. — Оксана Бережницька, Стефанія Хома;
по 25.00 дол. — д-р Марія Клячко, м-р Ева Піддубичин, Василь і Анна Макух, Ігор і Анна Цюлька, Андрій і Ірина Пащуки, Роберт і Марта Вілліамс, Християна Коссовська, Родина Громчак, Зенон і Марія Боднарські, д-р Теодор і д-р Олександра Півдівки, Петро і Ірина Остапчуки, Степан і Ольга Душеньки;
по 20.00 дол. — д-р Михайло і д-р Уляна Лоза, Марія і Ліда Стацюки, Любомир і Софія Головаті, Мирослава Райді, Ярослав і Анна Заньків, Петро і Анна Поліщуки, Володимир і Розалія Каричак, Михайло і Теодор, Денутат, Василь і Анна Федорак, Володимир і Анна Федики, Іван і Марія Іскало, Юліан і Ірина Коссовські, д-р Андрій і д-р Гертула Дякуни, Михайло і Надія Блєндоні, Володимир Коваль, Роман і Віра Федик, Михайло і Катерина Коцар, Степан і Слава Шниш, Богдана Тополницька;
по 15.00 дол. — Михайло Мохнач, Іван і Марія Горбачуки, Марта Переїма;
по 10.00 дол. — Ірина Шинаровська, Михайло і Розалія Проценко, Іван і Анна Кордунель, Михайло і Данута Мисиків, Йосиф і Франціска Беднарські, Дмитро і Михайлина Мацьків;
5.00 дол. — Марія Паньків.

Датки на Патріарший Фонд в Гартфорд, Конн. — переспала д-р Ярослав Остапчук від Укр. Патр. Т-ва, Відділ в Гартфорд, Конн., зложили:
30.00 дол. — Андрій Рудик;
по 25.00 дол. — Жіноча Організація ОНСУ, Надя Кравець;
20.00 дол. — Петро Титур;
10.00 дол. — Володимир Гринків.

Українське Патріархальне Товариство, Відділ в Елізабет, Н. Дж. — збірка у пам'ять члена бл. п. Володимира Бойчук — переспала П. Боднарченко, зложили:
100.00 дол. — Євген Яворський;
по 50.00 дол. — Розалія Бойчук, І. Солтвський, Г. Кузів;
20.00 дол. — д-р Р. Граб;
по 10.00 дол. — М. Іванців, П. Боднарченко, К. Каша, Н. Кіценюк, І. Поланський, Е. Мельничук, Ю. Заблоцька, С. Гусак, О. Заремба.

Листа ч. 1814 і 1989 — Коліда 1986/87 Українського Патр. Т-ва, Відділ в Елізабет, Н. Дж.:

Листа ч. 1814 — збірка Михайло Іванців, зложили:
по 50.00 дол. — Михайло Іванців, Едвард Мельничук, Роман і Ірина Пелішків, Володимир Васічко, Іван Поланський, Олія Поланська, Ярослав Сосак, Ярослав і Ольга Заремба;
по 25.00 дол. — Андрій Моряк, Павло Боднарченко.

Листа ч. 1989 — збірка Митро Пінковський, зложили:
по 25.00 дол. — Митро Пінковський, Василь Мигалки;
по 20.00 дол. — Михайло Ваггалік, д-р Роман Граб, Богдан Голда;
по 10.00 дол. — Петро Штабалюк, Іван Тимчишин, Євген Курічак, Степан Караваш;
5.00 дол. — Володимир Осередчук.

Листа ч. 1925 — збірка в Бостоні, Масс. — збірав і переспала Степан Сидірчук, зложили:
30.00 дол. — д-р Ярослав Рожанковський;
по 25.00 дол. — Степан Сидірчук, Ярослав Чайківський, д-р Роман і Наталія Миколаєвич, Андрій Витицький;
по 20.00 дол. — д-р Александер Стегевіч, Яків Шегрин, Теодор Юсиків;
по 10.00 дол. — Інок. Михайло Зарубайко, Дмитро Хром'як, Григорій Чорний, Володимир Гетьманський, Василь Ворона, д-р Андрій Головинський, д-р Богдан Кузьма, д-р Іван Дідюк, Інок. Богдан Смирновський, Микола Рогоць;
по 5.00 дол. — Роман Толубяк, Василь Музика, Тамара Орловська, Степан Микитин, Іван Кештур, Степан Головатий.

Датки в Дітроїті, Мич. — збірка Надія Кунинська, зложили:
500.00 дол. — Олександр і Зеновія Камінські;
100.00 дол. — д-р Романа Новорічкова (не прийнятий гонорар).

Збірка замість квітів на могилу бл. п. д-ра Володимира Богоновича, зложили:
по 50.00 дол. — Теодозія Богонович, дружина, Ю. і Х. Свишук (Ст. Луїс);
по 25.00 дол. — М. І. Новаківський, УПТ-во в Дітроїті, Б. і Н. Патріна, М. І. Н. Ховаківський;
по 20.00 дол. — З. І. О. Степ'яма, Я. Почабський (Торонто), Д. і П. Федорук;
по 15.00 дол. — В. І. Е. Барин, Т. В. Марчак;
по 10.00 дол. — Е. Релета, Р. І. Я. Ковч, В. І. О. Гриньків, М. Зубаль, Е. Баяко, Р. І. А. Качмар, М. Воскрес, П. І. П. Ткач, С. І. М. Григорчук, О. Лочина;
по 5.00 дол. — П. Семеген, Анна Бойчук.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого Фонду — складає ширшу подяку усім великодушним жертводавцям і збірцям.

Всі датки на Патріарший Фонд Товариства Свята Софія можна віддати під податків: IRS No. 23-7380645.

Всі чеки просимо вписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund
та пересилати на адресу:
7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

На Союзівці...
(Закінчення зі стор. 1)

„Собору“ О. Гончара, зроблена д-ром І. Гурином. Скоординовані виклади з мовознавства проф. П. Малиця — українська фonetика і морфологія та д-р Гуринов — заваги до історії української мови. Проф. Т. Омецька навітніть днібрани періоди з історії української культури.

Д-р Тарас Гунчак та д-р Володимир Трембіцький проаналізують окремі періоди з історії ХХ століття, зокрема про державне відношення 1917-21 років та Україну під час Другої світової війни. Д-р Едвард Жарський запланував цикл викладів з географії, з навітніть чорнобильської катастрофи.

Про методику навчання літератури говоритиме м-р Л. Андрієнко-Данчук. Цікаву літературну тематику подасть д-р Леонід Рудницький, а також інші гості-лектори.

На цей семінар з'їхалися вчителі шкіл українознавства з Клівленду, Нью-Йорку, Рочестера, Сиракуз, Пассейку, Нью-Гейвену, Картарету, Йонкерсу, Вашингтону, Провіденсу, Баянд Бруку та Кергонсону.

Всі виклади відкриті також для зацікавлених гостей на Союзівці.

Книжка пікаря...
(Закінчення зі ст. 2)

Мені ж особисто було цікаво-прецікаво прочитати в книжці біографію Автора. Де д-р М. Логазу виступає не тільки добрим учителем, епічним оповідачем і завідодавцем, але й уродженим гумористом; і тоді дається, що — можливо, — якщо б складалося життя пана Михайла інакше і якщо б він не випустив із рук пера (замість лікарської слухавки), — то він писав би на доброго гумориста, бо іскорки веселості й сміху приходять йому дуже і дуже легко. Такий дотепний він і в товариському житті, між іншим.

Так само гарним є його опис села Підпечар, у якому народився і прожив він сам і де існував його чесний старосвітський хліборобський рід з незапам'ятних часів. Ці обидві речі так цікаво читаються, що з жальцем зустрічаш їх закінчення: пан Михайло вміє оповідати!

Роздумуючи над цим, якось стає питання, чи добре зробила та панна, що намовила д-ра М. Логазу іти на медицину? Чи його власний віддистинство вибір філософії і теології не був більш відповідний складові його душі й інтелекту, ба й національної вимоти? Бо тоді, замість працювати для чужих і на чужому форумі (Німеччина, Америка), мали б ми ідеального педагога, професора чи то гімназійного чи університетського, заоханого в знання, і передавання його іншим, з бажанням пізнавати завжди щось нове і ділитися придбаними знаннями з оточенням. Це так поставали всі ті сотні текстів для радювих передач з прерізних нагод, до яких завжди солідно готувався; так поставали сотні його рефератів на найрізноманітніші теми з українознавства, і такі були його дописи до газет, найбільше до „Свободи“, до якої писав наліг численні передовиці, що їх залюбки і з відчуженістю мистів ред. Антін Драган, бо тоді самому головному редактору того дня не треба було відслідковувати екстра за друкарською машинкою.

Це все не значить, що з д-ра Михайла Логазу був лікар, не такий як треба, зовсім ні. Але такі серце пана Михайла лежало не в мудрощах медичного досвіду (хоч він був незвичайно сумлінним лікарем), а в філософії, українознавстві, суспільствознавстві, в плеканні серед нашої особливо пластової молоді високих ідеалів патріотизму й християнського ідеалістичного світогляду, в чому ревню йому допомагала його дружина пані Марія.

Це дійсне обдарування Учителя, з великої літери, відданість справі, що триває довгі десятиліття. Це почуття відповідальності і щоденна спокійна праця, глибока, розумна, корисна. Одночасно — улюблена праця, до якої д-р М. Логазу добровільно рвався, так що оце його „гоббі“, промовляння перед збором людей з різних нагод; писання численних статей, дописів і репортажів; праця диктора на радіо довгі-довгі роки, — це і було покликання д-ра Логазу — справжнє покликання, не для заробітку, а з замишування, бо доводилося якраз у той ділянку докласти з власної кишені, що робив він радо, як самозрозумілу річ.

Гепер ось маємо доказ — підтвердження таким здогадам. Книжка „Так то в нас життя“ — це поштовх автора-лікаря що мав бути Учителем — Писателем. Подарунок для нас, його вдячної аудиторії слухачів.

Головна Управа й Управа Відділу ТУІА в Нью-Йорку

повідомляють своїх членів і українське громадянство та діляться сумною вісткою, що по тяжкій недугі 5-го травня 1987 р. відійшов до Вічності член Товариства Українських Інженерів Америки — Відділу в Нью-Йорку та громадський діяч

Володимир Патрило

Закінчив високу технічну школу в Данцігу (Гданськ), відійшов до вічності на 76-му році свого трудовитого життя.

Цей дорогий Головна Управа й Управа Відділу ТУІА в Нью-Йорку вшановують глибоке співчуття по втраті прикладного мужа, доброго батька для дружини п-ні Софії, для донечок: п-ні Христі й п-ні Орніс та ближчої і дальшої родини сл. п. інж. Володимира Патрило.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У ПЕРШУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашої Найдорожчого МУЖА І ТАТА

Бл. п.

ІВАНА ОРИНЯКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в суботу, 22-го серпня 1987 року в церквах: св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Лурді, Римі, Кракові й рідних Стріпківцях (Борисів, Україна).

Про молитви за Покійного просять: дружина — СОФІЯ ІВАНИЧНА ОРИНЯК

HELP WANTED

НЕГАЙНО ПОТРІБНО

ПРАЦІВНИКА-ЛОМЩИКА
І ТЕХНІКА

до висвітлювання фільмів (camera-man)
Радю навчимо. Побажане знання англійської і української
мов. Платня залежна від досвіду. Добрі умови, включно
з Major Medical. Дзвонити:

Svoboda, Adm. — (201) 434-0237

СОЮЗІВКА

пошукує додатково

РОБІТНИКІВ до ПРАЦІ

з огляду на те, що деякі студенти мусять залишити
працю, бо починають школу.

Пишіть або телефонуйте:

Soyuzivka UNA Estate
Fordmore Road, Kerkhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

Український Народний Союз
пошукує досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці

Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —

НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ.

щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомова

Енциклопедія України

В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA

ЦІНА:

Том I	\$ 75.00
Том II	\$ 85.00
Кто замовить ОБА ТОМИ платить	\$140.00

включно з пересилкою

Замовлення і напелінь ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ
ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) сплати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спадщини
таГоловний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням виписку цього заклику
Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

степ

поштовий код

Танцювальний табір на Союзівці закінчився чудовим popisом

Союзівка. — Біля 100 юних танцюристів, від 8-9 літніх дівчаток і хлопчиків до старших віком юнаків і юнаків, вивели прекрасну програму українських народних танців тут у п'ятницю, 7-го серпня, у передовій батальоні і гостям „Всесвіт”.

На сцені павільйону не стало місця для всіх танцюристів, то і танцювали вони перед сценою, переміняючи цю частину залу з своєрідний вир стрів, вінків, жупанів і розенцвітаючих облич.

Це було на закінчення двотижневого табору народних танців під проводом маестра Роми Прийм-Богачевської. Її асистували: Аня Богачевська, Кеті Кабалеро, Борис Богачевський, Михайло Левинський, Павло Кравець, Михайло Вовк, Барбара Синьвич, Олена Бук, Ліда Заліська, Марія Філіпович, Рената Максимюк, Оксана Івасик і Тоні Руксанен.

Командантою табору була Віра Кушнір з Ватервіллу, Н.І., яка у прощальному слові заохочувала батьків присилати дітей до таборів і навчати їх українського танку та всіх інших традицій української культури.

Програмою веда постійна конференція Союзівки актриса Лариса Курницька-Лисняк.

Подяку від ексекютив Роми Прийм-Богачевської і її асистентів зложив головний представник УНСоюзу Іван Фіш, сам колишній танцюрист і хореограф.

На закінчення програми молоді танцюристи обшукали свою учительку і її асистентів китицями квітів.

ФРАГМЕНТИ ЗАКЛЮЧНОЇ ПРОГРАМИ

Присилати до Р. Фіш

ПРЕДСТАВНИК СССР Віктор Карпов, який донедавна очолював советську делегацію на переговорах в Женеві, заявив під час пресконференції, що Советський Союз розпочав продукцію нових стратегічних такет СС-24, які будуть розміщені на спеціальних платформах залізничні. Він однак категорично заперечив, що ця продукція порушує американсько-советський договір про стратегічну зброю підписаний в 1972 році. Советські стратегічні ракети середнього засягу СС-24 мають 10 атомових головок і можуть знищити будь-які об'єкти в Європі, а також в ЗСА, якщо їх вистріляти з кораблів чи підводних човнів. У зв'язку з тим, що в СССР є 93,000 миль залізної дороги, комуно-москвоські імперіялісти хочуть використати їх для скріплення своєї ракетної сили. Американські і західноєвропейські спеціалісти однак кажуть, що густу сітку залізниць в СССР збройні сили ЗСА і НАТО можуть знищити на протязі кількох годин без жадних труднощів. Не йдеться про розміщення, а про принцип порушення договору, заявляють представники ЗСА і НАТО.

АГЕНСТВО АССОШІЕТЕД ПРЕСС інформує з Женеві, що там невідомі вбивці застрелили з автоматичних пістолів іранського військового летуна, який недавно втік на свою батьківщину до Іраку, а потім переїхав до Європи. Ніхто навіть не сумнівається, що вбили його іранські екстремісти, вислані аятолди Хомейні. Як повідомила швейцарська поліція, до колишнього летуна, прізвища якого не називається, підійшли три осіб і вистріляли п'ять куль, дві з яких попали в голову.

Вступайте в члени
Українського Народного Союзу

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

РОМАН КОЛЬБА, член УНС Відд. 94-го ім. М. Шашкевича в Гемтремку, Миш, номер 30-го червня 1987 року на 89-му році життя. Нар. 1897 року в селі Глинички, Збараж, Україна. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку сина Олега, невістку Марію, 3-ох внуків та близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 3-го липня 1987 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітроїті, Миш. Вічна Йому Пам'ять!

Роман Татарський, секр.

МИХАЙЛО СЛОМА, член УНС Відд. 106-го ім. св. Миколая в Чикаго, Іл., номер 6-го червня 1987 року на 73-му році життя. Нар. 1913 року в Зах. Україні. Членом УНС став 1960 р. Залишив у смутку дружину Надю, пасербию Ану і Михайла Ярецьких і синів Вілліама і Михайла. Похорон відбувся 13-го червня 1987 року на цвинтарі Грінвуд в Апопсі, Фла. Вічна Йому Пам'ять!

Управа

МИКОЛА КОРЕК, член УНС Відд. 148-55-го ім. св. Михайла в Балтиморі, Куртісбею, Мд., номер 12-го липня 1987 року на 65-му році життя. Нар. 1921 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Маргарету, братів Івана, Степана і Ернеста та близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 16-го липня 1987 року на цвинтарі Св. Хреста в Балтиморі, Брукліні, Мд. Вічна Йому Пам'ять!

А. Гніздин, секр.

SERVICE

ХОЧЕТЕ МАТИ ГАРНУ ЗАЧІСКУ?

Прийдіть до
STAGE ONE
203 Parker Ave., Maplewood, N.J. 07040
CINDY QUINTA — Prop.

Поміркувані ціни, приємна атмосфера. Для сеньйора знижені ціни з п'ятнадцяти до сорока.
Тел.: (201) 763-5444

ORCHESTRA
БЕСЕЛИ НОЧІ

P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088
Michael, (315) 468-0088
Walt, (315) 467-5854

НА ПРОДАЖ

Дієти людей аже купили всі бджолині продукти. Як і скінчилися, знову замовлять. Мені жаль, що багато людей нічого про це не знають, на своє здоров'я нарікають. Бджолине молочко з медом Тупело, перга, прополіс і женьшень, все це за \$22.00.

40 давно виданих українських книжок за \$10.00. Все з пересилкою \$35.00. Хочете бути здоровими і мурішими — не жалуйте \$35.00 таку має вартість, як \$3.50 сорок років тому. Пишіть: MYRON SURMACH
169 West Saddle River Road
Saddle River, N.J. 07458

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ
СОЮЗ

затруднить на повний час

ПРОДАВЦІВ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

із знанням української і англійської мов в округах:

КЛІВЛЕНДУ, НЬО ЙОРКУ, північного НЬО ЙОРКУ, НЬО ДЖЕРЗІ, ФІЛАДЕЛФІЯ І ЛІГАЙ ВЕЛЛІ.

Кандидати не мусять мати досвіду в продажі забезпечення. Ми подбаємо про їхній вишкіл, заплату і винагороду.

Це знаменита нагода для здібних і підприємливих осіб рости в УНСоюзі і з УНСоюзом в його зобов'язанні служити громаді!

Кандидати можуть зголошуватися на адресу:

H. P. Floyd, FIC.

National Sales Director
Ukrainian National Association Inc
30 Montgomery Street,
Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
16-го СЕРПНЯ 1987 р.

Ньюарк-Ірвінгтон, Н. Дж. Місцеві збори в 8-й ст. Івана Христителя 76 Відд. в залі УКЦеркви (під церквою) при Sanford Ave. Проситесь членів прибути та вквітати залегати вкладки. — Юліана Демчук, фін. секр.

МИХАЙЛО ПАЛАСЮК, член і голова Контрольної Комісії УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдиність” у Філадельфії, Па., номер 17-го липня 1987 року на 66-му році життя. Нар. 1921 року в Соколяниках, Зах. України. Членом УНС став 1974 року. Залишив у смутку дружину Пелагію, дві дочки Любу і Марію, сина Романа, сестру Марію з родиною в Україні, швагерку Марію з мужем Іваном Шведом і синами Михайлом, Івасем і Петрусем, та дальшу і близьку родину. Похорон відбувся 25-го липня 1987 року на цвинтарі Ловна'ю в Абінгтоні, Філадельфія, Па. Вічна Йому Пам'ять!

Теодор Дуда, секр.

ТЕКЛЯ ПОЛІТИЛО, член УНС Відд. 192-го Т-ва Запорозька Січ в Гемкрімер, Н.І., номер 19-го липня 1987 року на 92-му році життя. Нар. 1895 року в селі Ясунка, пов. Горлиця, Україна. Членом УНС стала 1927 року. Залишила у смутку сина Михайла з дружиною Анною, та чотири дочки; Юлію з мужем Алексом, Марію з мужем Михайлом; Маргариту з мужем Василем і Геню з мужем Ярославом, 15 внуків і шість правнуків та близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 21-го липня 1987 року на цвинтарі Св. Марії в Гемкрімер, Н.І.

Вічна їй Пам'ять!

Яр. Сенишин, секр.

26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009

Всі НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ одержите в АРЦІ

HELP WANTED

ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНКУ

до опіки над дитиною. Мешкання, харчі і платня.

Тел.: 201 - 857-9106

ПОШУКУЄТЬСЯ

ЖІНКУ до ТОВАРИСТВА

для 73 літньої вдови в околиці Paterson. За інформаціями:

Тел.: (215) 269-4827, Вера

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуґа ШІРА і ЧЕСНА

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey

Та-ож займаємося похоронами на цвинтарі в Бавдн Брукліні, перенесеннями тілних останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

SENKO

FUNERAL HOME

213 Bedford Avenue, Brooklyn, N.Y.

(718) 388-4416

HEMPSTEAD

FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.

(516) 481-7460

24 HOURS A DAY

UKRAINIAN NATIONAL SERVICE

Український Національний

Цвинтар-Пам'ятник пола-

годжують всі справи по-

в'язані з похороном і по-

хованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE

Washington, D.C. 20746

Tel.: (301) 568-0630 — Days

(301) 855-8864 — Sat., Sun.,

Eve. & Holidays

MAIL: PO Box 430

Dunkirk, MD 20754